

„KRONIKA“

Hodnocení Ústřední trenérské rady Horolezeckého svazu ÚV ČSTV

V ý s t u p y r o k u 1 9 7 7

VYSOKÉ TATRY

Velký Ganek - S stěna, kl.V+A2, prvovýstup 17.-19.3.1977 J.Beneš, L.Gibas
Pozn.:...byl lezen pouze ve dvojici, bez připravování délek a táboření pod stěnou jak bývá ve V.Tatrách zvykem. ...

ALPY

Mont Blanc (4807 m) - hřeben Col de Voza-Mt.Blanc-Col des Hirondelles, max.klas. V+A1, 60°, 1.zimní přechod, 28.2.-12.3.77 A.Belica, Z.Drlik, J.Obuch, J.Stejskal za pomoci podpůrné skupiny (její členové obdrželi čestný diplom) L.Chrenka, V.Launer, S.Marton, P.Mižičko, M.Švec

Les Droites (4000 m) - S stěna, levá část, kl.V, 75° (lx 85°), prvovýstup 23.-24.7.77 P.Bednařík, S.Talla, J.Tallová

Cima Ovest (2973 m) - S stěna, levá část, kl.V+A3, e, prvovýstup 21.-24.8.1977, Z.Demján, J.Porvazník, P.Zelina

HINDUKUŠ

Údolí Urgend-e Bala - přechod štítů v uzávěru údolí s prvovýstupy S piliřem na **Acher Čiogh** a direttissimou SV stěny na **Kohe Tez**, 19.6.-13.7.1977 Z.Drlik, M.Kriššák, M.Neumann, M.Pelc, V.Petrik, V.Tatarka s podporou skupiny L.Divald, M.Greisel, P.Mačák (její členové obdrželi čestný diplom)

Pozn.: ...Každý z účastníků expedice dosáhl aspoň jeden sedemtisícový štít, M.Pelc, V.Petrik a V.Tatarka dosáhli Acher Čiogh a Kohe Tez (7020 m a 7015 m). Traverz cez všetkých sedem vrcholov absolvovala trojica Z.Drlik, M.Kriššák a M.Neumann. ...

Nošak (7452 m) - Z piliř, 6.-18.8.77 D.Štěrbová, Leszek Zaleski
POZN.: Čs. ženský výškový rekord !!

HIMÁLÁJ

Kalanka (6931 m) - S stěna, kl.60° (část 80°), V (jedno místo V+), prvovýstup vrchol 20.9.77 L.Jón, J.Rakoncaj; část stěny spolu s tříčlenným družstvem: J.Hons, J.Jániš, M.Uhliř (obdrželi čestné diplomy)

Č e s t n é u z n á n í H o r o l e z e c k é h o s v a z u Ú V Č S T V

Vysoké TATRY

Malý Mlynár (1923 m) - SV stěna, cesta J.Skorek & comp., kl.VIA1, 1.zimní výstup 17.-19.3.77 J.Martiš, J.Špánik
POZN.: "...možeme dať za pravdu Poliakov, že táto cesta v SV stěne je najťažšia, čo sa týka klasického lezenia a jedna z najťažších vo Vysokých Tatrách." ...

ALPY

Mont Blanc (4807 m) - V stěna, japonská cesta "Inoue-Matsumi", kl.V+, 70°
3.výstup, 6.-7.8.77 J.Beneš, L.Sulovský

PAMIR

Pik maršála Žukova (6852 m) - JV stěna, prvovýstup s přechodem na Pik Lenina (7134 m), kl. 45°, jeden úsek 90°, 1.-8.8.77 A.Belica, I.Koller, V.Launer, J.Stejskal, P.Valovič

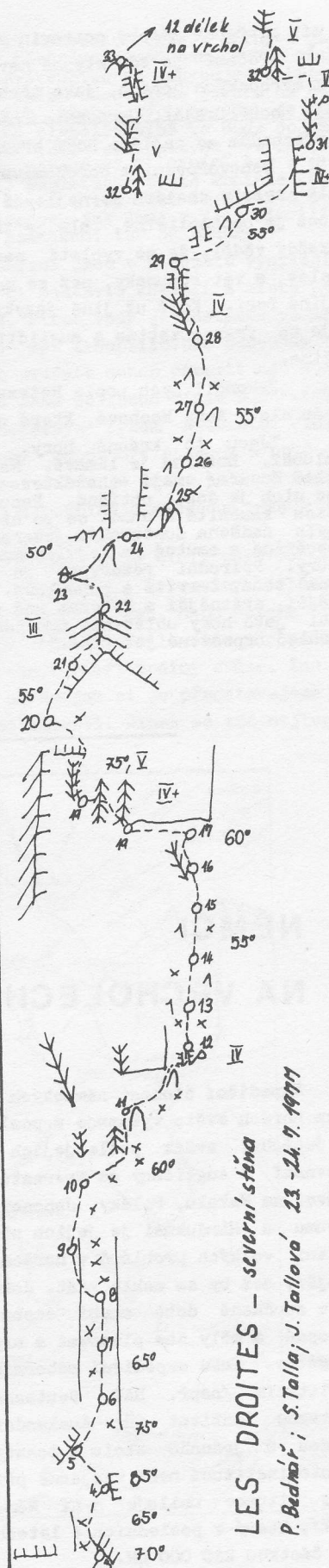
NOMINACE REPREZENTAČNÍHO DRUŽSTVA :

Bednařík Petr	Beneš Jiří	Belica Andrej
Drlik Zdislav	Jániš Jiří	Koller Igor
Launer Vladimír	Martiš Jindřich	Pelc Miroslav
Rakoncaj Josef	Rybička Josef	Stejskal Jaromír
Šmid Jiří	Špánik Ján	Tatarka Vladimír

NÁHRADNÍCI DRUŽSTVA :

Mižičko Peter	Novák Igor	Sulovský Leopold
Šmid Miroslav	Valovič Peter	Kulhavý Josef

Vedoucí reprezentačního družstva: Milan Kriššák z.m.s.
Trenéři reprezentačního družstva: Jaroslav Flejberk, Ludovít Záhoranský, z.m.
Předseda trenérské rady: Ing. Jiří Novák m.s.

LES DROITES - severní stěna

P. Bednařík; S. Talla; J. Tallová 23.-24.7.1977

JUNIORSKÉ DRUŽSTVO HS ÚV ČSTV (do 26 let) :

Adam Blažej	Béna Miroslav	Demján Zoltán
Ferancová Anna	Lenárt Svatopluk	Mačák Pavel
Plachecký Petr	Porvazník Ján	Srovnalová Marie
Sulovský Leopold	Šilhán Stanislav	Šmíd Miroslav
Valovič Peter	Vestenicý Ján	Vozárik Ivan

Vedoucí družstva Ing. Jan Krch

PAMIR 77

- Pik Komunismu** (7495 m) - pilíř Burevestnik J.Kulhavý (vrchol 3.8.), I.Motoška, J.Špakula (vrchol 8.8.), B.Braun, M.Maťašák (vrchol 10.8.)
- Pik Komunismu** (7495 m) - cesta Borodkina, kl.Va, J.Flejberk, J.Rybička, J.Šmíd, I.Vozárik (vrchol 10.8.)
- Pik Lenina** (7134 m) - cesta přes Razdělnoú P.Rajtár, B.Jamnický, J.Weinzciller (vrchol 2.8.)
POZN.: plánovaný sjezd na lyžích pro přílišné množství sněhu nebyl uskutečněn
- Pik Korženěvskoj** (7105 m) - cesta Budanova, kl.Vb J.Foltánek, I.Novák, Z.Brabec, J.Kada (vrchol 3.8.), L.Baran, Z.Pašek (vrchol 4.8.)
- Pik Korženěvskoj** (7105 m) - cesta Cetlina, kl.Va, M.Šmíd, J.Foltánek, P.Schnábl, Jiří Novák (vrchol 10.8.)
- Pik Razdělnoj** (6148 m) - při neúspěšném pokusu dívčího kvarteta o Pik Lenina - A, Bromová, M.Hlináková, Z.Podhorská, M.Skopalová, P.Cicvárek
POZN.: Po onemocnění Z.Podhorské všichni sestoupili.
- Pik Čtyrjoch** (6380 m) - JZ stěna, kl.III, L.Baran, Z.Brabec (vrchol 10.8.)
- Pik Krupskoj** (6008 m) - JV stěna J.Flejberk, J.Novák, J.Rybička, J.Šmíd, Ivan Vozárik (vrchol 30.7.)
- Pik Piotrovskovo** (?) - SV hřeben, P.Rajtár, B.Jamnický, J.Weinzciller, B.Braun, I.Motoška, J.Špakula, J.Kulhavý, J.Flejberk, J.Novák, J.Rybička, J.Šmíd, M.Šmíd, I.Vozárik

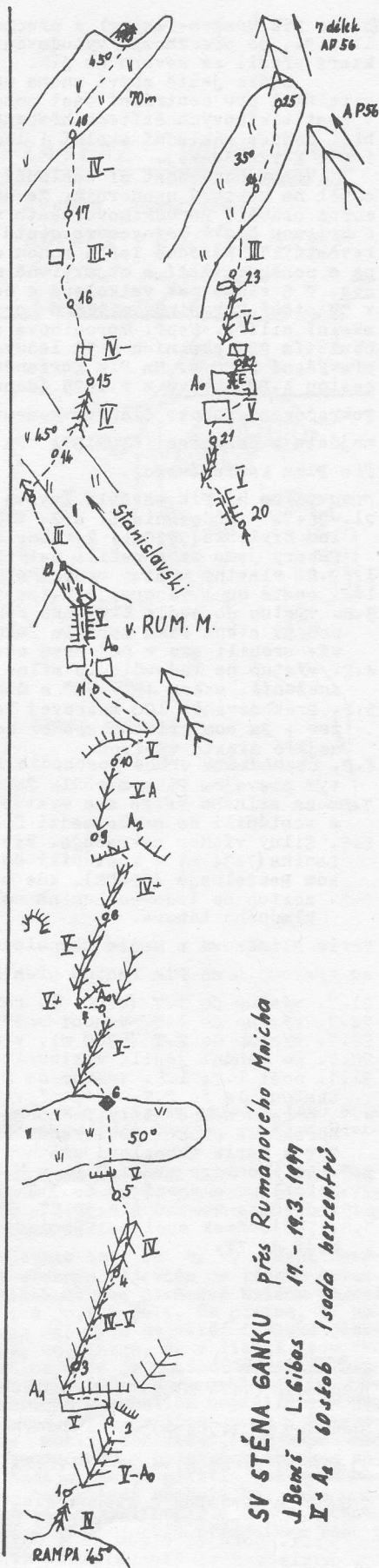
Komentář Ing J. Nováka :

...Počasí bylo vcelku uspokojivé ... V poslední dny (5.-15.8) ... bylo přímo ideální. Jak je možno z horolezeckého hlediska hodnotit výsledky tohoto nepochybně velkého sportovního setkání? Většina účastníků volila pro výstupy na sedimentisicové štíty obvyklé výstupové cesty střední či nízké obtížnosti - na Pik Lenina hřebenem přes vrchol Razdělnoj, Na Pik Korženěvskoj cestou Cetlina z jihu a na Pik Komunismu SZ žebrem (tzv. pilíř Burevestnik). Je to do jisté míry škoda, protože na všechny, a především pak na poslední jmenovaný štít vede řada stejně obtížných (tedy relativně lehkých) ale krásných cest a pro náročnější lezce i mnoho hodnotných, technicky těžkých cest. Pilíř Burevestnik je v dolní, technicky těžší části, zafixován lany (ovšem ne právě spolehlivými) a právě proto je vyjmut z klasifikace sovětských výstupů - tzn. že pro sovětské horolezce jako cesta neexistuje! Je běžné používat pracovníky Akademie věd v Taškentu pro výstup na Pamirské firmové plato, kde provádějí výzkumy působení výšky na organismus. A tak často dochází v některých úsecích cesty k zácpám ne nepodobným třeba na Hörnliho hřebení na Matterhorn (spojeným s nebezpečným padáním kamení).

Přesto byly pamirské štíty svědky vynikajících akcí. Platí to především pro areál ledovce Fortambek, kde byly uskutečněny 3 prvovýstupy. Jedná se o vůbec první cesty v S a SV srázích 25 km dlouhého hřebene PETRA I. SV stěna Piku Moskva (6685 m), vysoká 2500 m, byla cílem skupiny polských horolezců, kteří se ji pokoušeli zdotat již v r.1976, kdy ale pro nehodu museli ustoupit. V letošním roce však o stejný výstup projevil zájem ukrajinští horolezci, kterým byla vedením tábora dána přednost, vzhledem k jejich účasti na "mistrovství SSSR v horolezectví". Ukrajinci zhruba po 12 dnech (J.N. nebyl v době dokončení přítomen) stěnu zdotali, v podstatě ve shodě s polským projektem - pouze v horní části si výstup poněkud ulehčili tím, že obešli "ideální" vrcholový pilíř. Polští horolezci, kteří byli pochopitelně zklamáni si zvolili za náhradní cíl sice lehčí, ale přesto důstojný a překrásný štít "Pik 30 let sovětského gosudarstva" (6440 m), který sousedí právě s Píkem Moskva. Skupina Jerzy Milewski vedoucí, Czesław Bajzarowicz, Walenty Fint, Ludwik Wilczynski a Henryk Zaknewski vystoupila na "Pik 30 let" nádherným ledovým SV pilířem. Třetí, technicky nejtěžší prvovýstup v hřebeni PETRA I., vede na **Pik J.Abalakova**, převážně skalním S žebrem. Tuto hodnotnou cestu, kterou lze plně doporučit k opakování, uskutečnili ve dnech 5.-12.8. gruzinští horolezci z Tbilisi: G.I.Kertvelišvili, T.G.Bakanidze, R.I.Gintašvili, G.Š. Zumbadze, T.Š.Lukašvili D.L.Kelechšavili a D.I.B. Šarašenidze.

Druhou oblastí, kde se odehrávali výjimečné akce, byl ledovec Beljaeva. Tři sovětské skupiny útočili na skalní 2500 m vysokou JV stěnu Piku Komunismu - na střední, doposud neprostoupenou, převážně převislou část s technickými obtížemi V. a VI. stupně obtížnosti ve výškách 6000-7400 m! V době zakončení tábora jedno z družstev výstup dokončilo, přičemž ve vrcholové části došlo k smrtelnému pádu jednoho z prvovýstupců. Podrobnosti o tomto a dalších dvou výstupech přineseme později.

V oblasti Piku Lenina byl dominující prvovýstup pětice československých horolezců 1200m vysokou JV stěnou "Piku maršála Žukova" 6852 m -

SV STĚNA GANKU přes Rumanového Maicha

J.Beníš - L.Gibás 17. - 19.3. 1977

I-A2 60stob Isada bercentré

(dříve Pik Moskva-Peking) s přechodem J hřebenem na Pik Lenina v době od 1.-8.8., po předchozím vybudování 2 táborů do sedla Krylenka (5820 m) přes které přešli ze severu na jih.

Stále ještě zbývá mnoho možností k prvovýstupům - platí to pochopitelně i pro centrální část pohoří, tedy oblast Piku Komunisma. Zejména v šestitisícových štítech hřebene "Akademie nauk" a hřebene Petra I. chybí dodnes základní skalní i ledovcové výstupy. Řadu nových cest nabízí i Pik Korženěvskoj.

Větší pozornost si zaslouží i některé stávající cesty, z nichž bych chtěl na některé upozornit. Ze snad ideální cestu na Pik Komunisma je možno označit Borodkinovu cestu v S stěně nad Walterovým ledovcem - jde o krásnou čistě ledovcovou cestu podstatně kratší než výstup "pilířem Burvestnik". Náročné lezce mohou uspokojit v J stěně bezpečná cesta Kuzmina a poněkud těžší a objektivně nebezpečnější cesty Oniščenka a Myslovskovo. V S stěně pak velkolepá a doposud nezopakovaná Bezzubkinova cesta, v SV stěně Voroninův pilíř a Borisenkův pilíř - bezpečné, krásné převážně skalní pilíře. Např. Voroninova cesta byla prostoupena 11.-19.8.1970 s použitím 223 skalních a 53 ledovcových skob a 6 expančních skob - výškové převýšení 2800 m. Na Pik Korženěvskoj je nejčennější výstup Z stěnou, cestou A.Putinceva z r.1975 (doposud též nezopakovaná).

pokeřování tohoto článku, komentující činnost čs.horolezců na Pamiru najdete v časopise "TURISTA NA CESTU", č.11/1977, kde je také fotografie piku Korženěvskoj.

Prvovýstup na Pik maršála Žukova shrnul Andrej Belica : 21.-28.7. - budování 1. a 2. tábora : 1.tábor(4200m) na ledovci pod sedlom Krylenka(5820m); 2.tábor (5500m) v ledovej stene sedla Krylenka.

- Tábory jsme zabezpečili materiálom potrebným pre ďalší výstup.
- 1.-9.8. vlastný výstup vedený alpským spôsobom.
 - 1.8. cesta do 1.tábora; 2.8. cesta do 2.tábora
 - 3.8. výstup do sedla Krylenko /5820m/ a zostup ľadovcom Malá Sank-dara pod SV stenu Piku maršála Žukova (táto 1200m vysoká stena je celá ľadová; urobili sme v nej prvú cestu vobec.)
 - 4.8. výstup na ľadovú bulu silne lavinoznym terénom (po predchádzajúcom snežení), sklon 45° - 50° a úzkym hrebenom pod seraky (6400m).
 - 5.8. Prekonávanie 100 metrovej bariéry serakov niektoré úseky pater nosťer ; 2x som pri tom spadol do trhliny; najkritickejšie a najobtiažnejšie miesto výstupu.
 - 6.8. obchádzame druhé poschodie sérakov zprava a bivakujeme pod hrebeňovým prevehom Piku maršála Žukova (6600 m).
 - 7.8. za silného vetra sme vystúpili na vrchol Piku maršála Žukova (6852m) a zostúpili do sedla medzi Žukovom a Pikom Lenina (6500 m).
 - 8.8. Silný víchor pokračuje. Vystúpili sme okolo 15 hod na vrchol Piku Lenina (7134 m) a zostúpili do 3.postupového tábora "normálky" pod Pikom Razdelnaja (6200m), kde bola vybudovaná ľadová jaskyňa.
 - 9.8. zostup na ľadovec Lenina občerstvenie - uvítanie a odtiaľ do základného tábora.

Marie Hlináková a Marie Skopalová poskytli následující informace o pokusu vystoupit na Pik Lenina přes Razdělnou :

- 21.7. výstup do 1.T (4200 m), ráno sestup do základního tábora (ZT)
- 24.7. výstup do 1.T, v noci sněžení, proto setrvali 25.7. v 1.T
- 26.7. výstup do 2.T (5200 m), v noci opět sněžení a tak 27.7.setrvali v 2.T
- 28.7. po váhání jestli vystoupit do 3.T (6100 m) sestoupili do ZT
- 31.7. opět 1.T; 1.8. výstup do 2.T; 2.8. výstup do 3.T; 3.8. M.Hlináková sestoupila do 2.T, ostatní vystoupili do 4.T (6400 m).
- 4.8. horská nemoc Zlaty Podhorské kousek nad 4.T, proto sestupují Z.Podhorská (za pomoci sov.trenérů) do 1.T, Anička Bromová a P.Cicvárek do 2.T a Marie Skopalová zůstává v 3.T
- 5.8. helikoptéra sváží Z.P. a M.H. do ZT, Majka Skopalová vystoupila na Razdělnou a vrací se do 3.T, A.Bromová a P.Cicvárek zůstávají v 2.T
- 6.8. děvčata sestoupila do ZT, P.Cicvárek vystoupil do 3.T
- 7.8. P.Cicvárek spolu s Němci dosahují opět výšky asi 6400 m, pak se vrací do ZT.

ELBORZ (Iran)

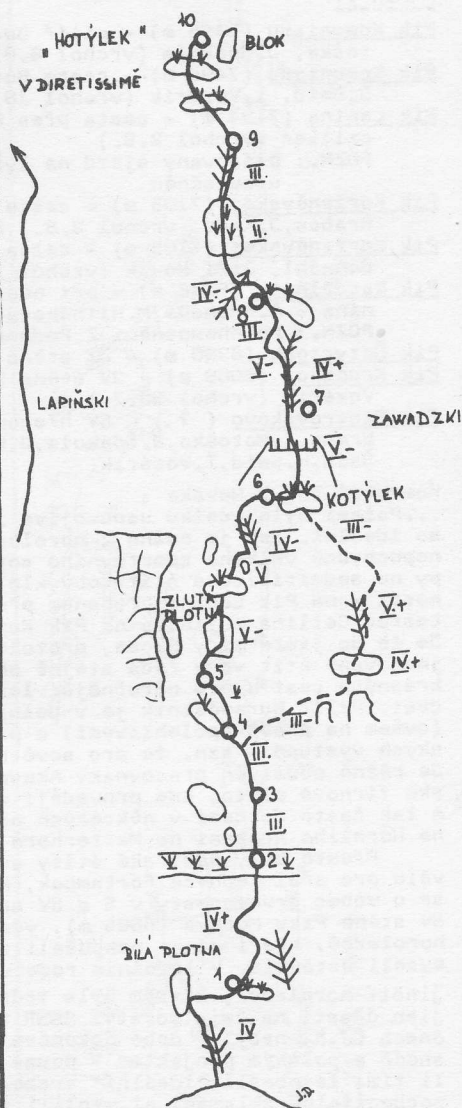
Demavend (5671 m) 2.9.77 J.Dlouhý, M.Gajdoš, I.Jurišta, J.Obžut, L.Přikryl, I.Raffaj

Shaneh-Kuh (4504 m) - JV hřeben, kl.II-III, 1.8.77 J.Dlouhý, M.Gajdoš, Ivo Jurišta, L.Přikryl

Alam-Kuh (4840 m) - SV pilíř, kl.IV-V, 2.8.77 J.Dlouhý, I.Jurišta, L.Přikryl M.Gajdoš, I.Raffaj

POZN.: 1) Průstup S stěnou Alam Kuh se podařil až v r.1966 Francouzům; jejich prvovýstup trval 15 dní. Poláci navštívili tuto oblast několikrát. Roku 1970 zde za 4 dny vytvořili poznaňský pilíř kl. VI A4.

2) náklady 6-ti členné expedice HC TJ Slavia VŠD Žilina činily 54 224.20

KAZATELNICA Mengušovská
PLOTNY PRÁVÉ ČÁSTI SV. STĚNY
"SĚHODY DO NIEBA" - VI.

1. LÉTO : Z. CZYŻAWSKI - M.A. ADLEREK
2. LÉTO : R. MALCZYK - O. ŠRÁČEK
(CESTA PŘEKLASIFIKOVÁNA)

KAVKAZ 77.:

- Volnaja Ispanija (4200 m) - S stěna (300m), kl. 65°-70°, prvovýstup 7.7.77
J. Růžička, P. Koubek
- Ulu-tau-čan (4207 m) - S stěna (1400m), Malcevova cesta, kl. Vb, 13.-14.7.77
J. Růžička, P. Koubek. POZN.: kombinovaný výstup oceněný v r. 1971 zlatou medailí. 20 hodin čistého lezení (bivek se nekonal - mohl by trvat navždycky - J.R.)
- Ulu-tau-čan (4207 m) - S stěna přes desku sklon 45°-50° s následujícím traverzem celého masivu Ulu-tau-čan, kl. Va, 9.8. J. Šabata, L. Benýšek
- Nekre-tau (4270 m) - S stěna, pravým pilířem cesta A. Zamory, kl. IVb
4.-6.8. L. Benýšek, Vok Zdráhal

Účastníci výpravy HO TJ SOLIDUS do Centrálního Kavkazu : I. Kubelik, Z. Kalva, J. Kalvová, I. Veltruský, I. Bartoš, D. Bartošová, B. Velický, J. Šesták, E. Hulicius, J. Kráčalík, J. Friedberger, J. Friedbergerová, E. Frýba, M. Frýbová, H. Klokočnicková dosáhli těchto vrcholů :

- Malý Donguz Orun (3761 m) - V hřebenu (Naumov 45), kl. 2A; sestup jižním kuloárem (Naumov 44) kl. 1B, 8.7.77 všichni účastníci.
- Gumači (3805 m) - S hřebenem (Naumov 155) kl. 1B; sestup Z hřebenem (Naumov 154) kl. 1B, 12.7.1977 všichni účastníci.
- Pik Ščurovského (4259 m) - JV hřebenem z Ušbinského plata (Naumov 105) kl. 2A, 16.7.77 všichni účastníci kromě E. Frýby, M. Frýbové a H. Klokočnickové.
- Čatyn Z vrchol (4300 m) - Z hřebenem (Naumov 104) kl. 2A, 17.7.77 všichni účastníci kromě E. Frýby, M. Frýbové a H. Klokočnickové.
- Elbrus Z vrchol (5633 m) - normální cestou kl. 2B, 22.7.77 všichni účast.
- Elbrus V vrchol (5595 m) - normální cestou kl. 2B, 22.7.77 J. Šesták, E. Hulicius.

POZN.: Na Kavkaze bylo vylezeno mnoho dalších cest, vesměs I-III. stupně obtížnosti; údaje o těchto výstupech jsou bohužel příliš neúplné. Ani tak by mi nevadilo, že schází křestní jména spolulezců, nebo datum, kdy byl výstup vykonán (ale i to je škoda), ale když z údaje o výstupu už nelze zjistit, kterou cestou bylo vrcholu dosaženo, pak už to snad ani nestojí za to opisovat. Totéž se týká i dalších oblastí.

Z ostatních zájezdů ČHS a SHZ se nám dosud nedařilo zjistit co jejich účastníci vylezli. Někteří z účastníků se s námi rozdělili alespoň o dojmy. Jejich příspěvky bohužel KRONIKU nenahradí. Snad tedy příště!

KAVKAZ - VOLNÁ ISPANIA

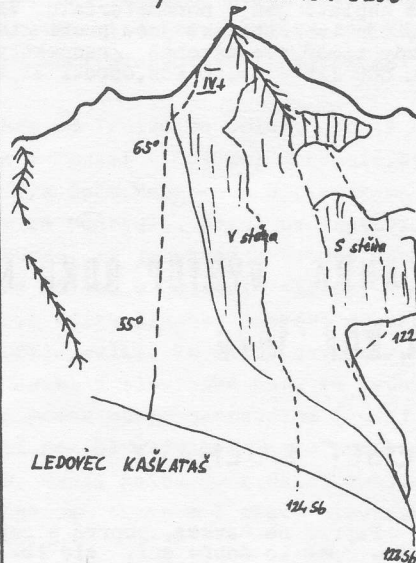
14200 m!

S-stěna prvovýstup

KOUBEK x RŮŽIČKA 7.7.1977

65° j. IV+ - 10 hodin

6 ledovcových 9 skalních skob

LEDOVEC KAŠKATAŠ